

Vill få oss att se saker på nytt

Genom att få platser att försvinna vill konstnärerna Staffan Hjalmarsson och Anders Lindgren få oss att reflektera över tillvaron. Allt kan förändras.

SIDORNA 18-19

VÄDRET: SOLEN KANSKE TITTAR FRAM

Halvklart till mulet men uppehåll. Temperatur 1 till 3 minusgrader. Ostlig vind.

SIDAN 24

VANVÅRDAT BARNHEMSBARN

Kjell Björk var ett av de många barnhemsbarnen som är aktuella i regeringens vanvårdsutredning.

SIDAN 6

Mariestads-Tidningen

FREDAGEN DEN 22 JANUARI 2010

NR 14 • ÅRGÅNG 195 • TELEFON 0501-687 00 • PRIS: 12:00

Landshövdingen positiv till DaCapos planer

Landshövdingen Lars Bäckström besökte under torsdagen Trädgårdens skola i Mariestad.

Han fick en längre beskrivning av Hant-

verkslaboratoriet som startades 2008. Värd för besöket var "Institutionen för kulturvård" vid Göteborgs universitet och Mariestads kommun.

– Jag ser stora möjligheter i den här verksamheten, konstaterar Lars Bäckström.

SIDAN 4

Foto: OWE E HERMANSSON

Gnista hemma efter 25 dagar i skogen

Gråhundstiken Gnista försvann den 26 december i samband med en älgjakt i Gårdsjö. Först den 19 januari kom hon tillbaka.

– Jag ryser fortfarande åt ögonblicket då jag fick se henne igen. Det var underbart, säger hundägaren Christer Eriksson i Gullspång lyckligt.

SIDAN 10

FREDAG

Delade meningar om flyttade brandbefäl

Mariestad mister Räddningstjänstens fyra yttre befäl, som flyttas till Skövde. Kommunrådet Ulla Göthager (S) ser inte detta som någon försämring. Det gör däremot oppositionsrådet Johan Abrahamsson (M).

SIDAN 5

Lågt betyg för Töreboda

När Lärarnas riksförbund rangordnar Sveriges skolkommuner hamnar Töreboda i bottenkiktet.

SIDAN 12

Inget komvux på gymnasiet

Komvux ska flyttas till Vadsbogymnasiet i år. Det har fullmäktige beslutat. Men gymnasiechefen menar att det är omöjligt, och vill utreda saken på nytt.

SIDAN 8

”Jag måste se bra ut varje dag, men det orkar jag inte

19-åriga Karin Nygård om hur det är att arbeta som makeupartist.

COLLAGE SIDAN 21

Fria ord..... 3	Tema nöje..... 20
Töreboda.....12	Sport.....25-28
Gullspång.....	Börs.....16
Hova.....13	Inrikes.....17
Familj..... 14	Tv/radio.....41-47

THORELL MOTOR AB
 Biltillbehör - Reservdelar - Batterier
 Verktyg - Släpvagnar - Billacker
 0506-105 33
 www.thorellmotor.se

HELGÖPPET
 23-24 JAN. VÄLKOMNA.
 TOYOTA Mariestad
 Hammarsmedsg. 29
 Tel 0501-28 00 00 www.tovota.nu

Vårens nyheter är här!
 LYLE & SCOTT
 KENZO SKAGA FACE PEAK
 HENRI LLOYD Ögonvrån
 Anna-Lena Stridh Låth, Leg optiker
 Karlagatan 5 Mariestad. Tel 0501-479 60

7 338130 001207

KULTUR

Lind leker med musiken

Susanne Lind från Lerdala har under åren blivit en etablerad underhållare, artist och pedagog. Tillsammans med sin fiol möter hon publik av alla de slag, med folkmusiken som bas, om än med olika teman. Föreställningar för barn har blivit något av hennes specialitet. Så har det varit ända sedan hon gick musikhedledarlinjen i början av 1990-talet. Nästa fredag kommer Susanne Lind till Stadsbiblioteket i Mariestad med två upplagor av sin föreställning "Musikleik" – just för barn.

Susanne Lind

Fokus på foton i Hjo konsthall

På lördag har Hjo konsthall vernissage för sin utställning "Suggestion". Med den vill konsthallen lyfta fram fotografiet som konstform. Verk av sex fotografer och bildkonstnärer kommer att visas.

Fotografi av Markus Jenemark.

Dessa är Markus Jenemark, Bodil Fredberg, Barbara Lindell, Christofer Grandin samt de båda Mariestadsbördiga Petra Gunnarsson och Lisa Östh. Senare i vår, den 24 april, hålls en stor fotodag med fotomaraton och utomhusfototävling. Då kan alla som vill vara med.

Även i höst finns fotografier med i programmet, då i en separatutställning med Pieter ten Hoopen.

Bror Kronstrand ska minnas med ett minnesmärke

Den kände porträttkonstnären Bror Kronstrand växte upp på Kyrkogatan 16 i Mariestad.

I ett medborgarförslag har nu Kjell Fristedt på Torsö föreslagit att kommunen på något sätt ska komma ihåg konstnären, och hans förslag är nu någon form av minnesmärkning på Kyrkogatan 16.

Kulturnämnden har beslutat att ge museichefen Elisabeth Göthberg i uppdrag att utreda Fristedts förslag.

Författaren till "Love story" död

Eric Segal, den amerikanske författaren till bästsäljaren "Love story", har avlidit i London vid 72 års ålder. Enligt brittiska medier avled Segal av en hjärtattack i söndags. Sedan många år led han av Parkinsons sjukdom.

"Love story" blev också en Oscarsvinnande film med Ali MacGraw och Ryan O'Neal i huvudrollerna. /TT Spektra

Konstnärer på "galet uppdrag"

Bli inte förvånad om kommunhuset i Mariestad försvinner en stund i dag. Eller om någon annan välkänd plats plötsligt går upp i rök.

Låter det läskigt? Lugn, det är bara ett konstprojekt.

Konst är till för att testa saker, säger Staffan Hjalmarsson.

Han utgör 50 procent av AnimalSpirits.org, vars andra halva heter Anders Lindgren. Båda är högskoleutbildade konstnärer och vi känner dem sedan tidigare från Gullspångs kommun, där båda är inblandade i kulturutveckling på olika sätt. Annars är det i Göteborg (Staffan) och Stockholm (Anders) de har sina fasta adresser.

Försvinner och förändras

Nu har de gett sig själva en utmaning. I morgon, lördag, har de vernissage på en utställning i galleri Panncentralen på Johannesberg. I dag gör de utställningsmaterialet.

Med hjälp av två stora rökmaskiner, ett bensindrivet elverk och ett rejält blixtaggregat ska de se till att hus i centrala Mariestad "försvinner" vid olika tidpunkter.

– Det handlar om byggnader som man har slutat se på, berättar Staffan Hjalmarsson. När de försvunnit ur sikte några minuter, ser man förhoppningsvis det som kommer fram på nytt.

Sedan Staffan Hjalmarsson fick uppdraget som kulturutvecklare i Gullspång har han flera gånger

slagit av den dåliga självbild invånarna här i den norra länsdelen har. Genom att låta oss se en sak på nytt kanske vi kan förändra den, funderar han.

– Om ett hus blir borttrollat kan det vara en påminnelse om, att "så här kan det också vara", säger Staffan.

Han konstaterar att det också kan ge en tankeställare om att livet är ett ganska osäkert projekt där det inte finns några garantier att allt ska fortgå som det gör.

Även för ovana

Medan konstnärerna låter delar av Mariestad gå upp i rök dokumenterar de processen. Resultatet ska sedan visas i Panncentralens galleri från och med lördag och tre veckor framåt. Även i galleriet har röken en viktig roll då besökarna får tillfälle att se på sig själva och sin stad på ett nytt sätt.

– Jag tror att det kan vara kul, även för den som inte är konstvan, säger Staffan Hjalmarsson, som försäkrar att röken är ofarlig.

Förutom rök är musik ett viktigt inslag i utställningen och Staffan hoppas att bådadera ska "sippra ut" ur galleriet och "prata" med grannarna; barnen på förskolan Hasselbacken och fångarna på Johannesbergsanstalten, som ju båda ligger intill Panncentralen.

– Ett konststrum som sjuder och bubblar kanske kan väcka nyfikenhet för konsten, säger han.

Staffan Hjalmarsson och Anders Lindgren jobbar med kultur och konst dagligen, men inte som

konstnärer i första hand. Staffan tycker att det är skönt att få vara det nu; att få göra en utställning utan beställare. Han medger samtidigt att det är lite ångestladat. Det är, som han säger, ett galet uppdrag.

– Vi vet inte vilken resa vi har gett oss in på, säger han. Vi kan ju misslyckas. Om det är för hårda vindar blåser röken och utställningen bort. Allt kan haverera.

Men samtidigt gillar både han och Anders Lindgren att risken finns:

– Det är därför vi är konstnärer.

Inälvor?

Namnet på utställningen är "Inälvor; hjärnor och hjärtan", vilket kan låta märkligt i sammanhanget. Uttrycket är den människobeskrivning som genomsyrar Anders Lindgrens och Staffan

Nya kulörer och tydligare drag

Lisa Persson Baagøe ser fram emot många glada återseenden i helgen. Hon lämnade Hova och Mariestad för snart 20 år sedan, men att ställa ut på Stallet är ändå att komma hem.

Lisa Persson Baagøe har visat sin konst i Mariestad och Hova flera gånger under 2000-talet. Senast var för fem år sedan på Gutenberghuset. Men det är inte riktigt samma Lisa som ställer ut hos Mariestads konstförening, på Stallet med start på lördag.

Friare måleri

Det har hänt en hel del sedan sist: Hon har gift sig, utbildat sig till marknadsekonom, fått barn ... Det sistnämnda är kanske det som påverkat hennes konst mest.

För hon har inte minskat på

måleriet. Tvärtom.

– Nu jobbar jag med konsten på heltid, berättar hon.

Tillsammans med två kolleger har hon en ateljé i det gamla sockerbruket i utkanten av Majorna i Göteborg. Bruket används av kulturutövare av många olika slag. Från ateljén, som heter Studio Q, har Lisa utsikt över älven.

Det är dock inte genom ateljéfönstret hon hämtar sina motiv. Möjligen inspiration. Vädrat påverkar hennes konst, framför allt i valet av färger, avslöjar Lisa. Motiven i hennes bilder är, precis som tidigare, människor.

– Men mitt måleri har utvecklats. Det har hänt saker, säger Lisa

"Syskon". Lisa och hennes bror finns med bland bilderna på Stallet.

Persson Baagøe. Jag har blivit lite mer fri i mitt sätt att måla. Vågar mera; vågar stanna upp med penseldrag utan att man ser vad det är; vågar använda färger jag inte använt innan.

Exempel på sådana färger är cerise, orange och ockra, vilket gör hennes annars jordnära målningar lite färggladare.

Ansiktsbilder

En annan skillnad är att det för tillfället inte är så mycket kropp på människorna, utan i huvudsak ansikten. Och barn "har letat sig in i bilderna" – precis som i livet.

– Innan jag bildade familj var mina figurer ensamma, sedan blev det väldiga folksamlingar. Nu

är jag tillbaka på två-tre personer i varje bild.

Det är alltså bland annat sådana motiv som möter besökarna i Stallet mellan den 23 januari och 7 februari, målade med olja på duk. Någon enstaka teckning ska hon också visa.

Utställningen i Mariestad är starten på en ganska intensiv vår för Lisa Persson Baagøe. Fram i april ställer hon ut på ett galleri i Göteborg och samma månad ordnas en konstrunda i Majorna där sockerbruket deltar. Lisa är en av de drivande bakom arrangemanget.

Strax därefter, i maj, reser hon sedan till Svalbard där hon ska hyra in sig i en gästateljé en vecka. Vad resultatet blir av det vet hon inte ännu.

– Men jag har lite lösa idéer, säger hon.

In i dimman. Anders Lindgren får konstnärskollegan Staffan Hjalmarsson att försvinna i den täta röken. Genom att få saker och personer att försvinna vill de få oss att reflektera över tillvaron och att ingenting är beständigt. – Vi jobbar med konsten som ritual, förklarar Anders. Det är händelsen som är viktig. Foto: MICHAEL GUSTAFSSON

Hjalmarssons inställning till konst och kultur.

– Inälvorna är en översättning av engelskans "guts", som visserligen betyder tarmar men är en metafor för "mod", förklarar Anders.

När man beskriver människan är det viktigt att ha med alla delar, både hjärna, hjärta och mod,

menar han och konstaterar att det i samhället ofta är slagsida mot hjärnan.

Inälvorna kommer alltså inte att finnas i galleriet, mer än som en "magkänsla", försäkras Anders Lindgren.

Utställningsnamnet är kanske inte vackert, men Staffan Hjalmarsson konstaterar att inälvorna,

hjärna och hjärta är saker man behöver, och det är inte alltid vackert att vara människa.

– Det är svårt att vara människa, säger han. Svårare än att förändra en kommun.

JENNI AHLIN

jenni.ahlin@mariestadstidningen.se
0501-687 42

Lisa Persson Baagøe visar hur hennes figurer gått från att vara skissartade till att ha mer levande drag, och att hon på senare tid också vågar använda lite nya, starkare färger. Till vänster ser vi målningen "Spring i benen", till höger "Trofäst". Foto: CHARLOTTE FERNEMAN

KRÖNIKAN

VARGAVINTER OCH VÅRLJUS

Vart jag mig på Torsö vänder, står en varg med vassa tänder ... Det är inte utan att den kända meningen en höna av en fjäder aktualiseras i tider då så alarmerande uppgifter som förekomsten av varg basuneras ut över en i övrig ganska vinterstilla skärgård.

Nu står det helt klart till på det viset att trovärdiga observationer ger vid handen att varg gästade vår ö. Med dessa observationer, då de sprids från mun till mun, föreligger som i alla andra sammanhang risken att ärendet aningen uppförstoras. En varg blir fler. Rivet vilt är vargoffer och inget annat. Och visst, vi är lite mer försiktiga vid vandringar ute i skogarna. Moltyst står vitmenade stammars pelarrad i vinterns stela grepp. Hundarna hålls i koppel, för man vet aldrig var vargen har sin gång. Spårsnöns budskap kan vara svårtolkat vilket kan få den allra som mest solklara hundtass att bli beviset för att varg varit närvarande. Sant och säkert är dock att det i dessa dagar så omdebatterade rovdjuret gästade oss. Det gäller också grannön Brommö, där en individ registrerats via sändare.

Allt detta i en vinter som tycks bli en riktigt fin nordisk sådan. Snön är möjligen inte av alla älskad. Isen inte heller. Kylan ska man inte tala om. Vid en av mina och hundarnas vandringar

mötte jag en glad dam som tagit stavarna till hjälp ute på den ensliga skogsvägens halka. Vi kom naturligtvis att tala om just vintern. Det var de dagar då termometern behagat sjunka riktigt ordentligt.

Överens var vi om att det faktiskt var skönt med vinterväder. Friskt i luften och så den underbara vitheten, rimfrost som gav landskapet en renhetsprägel av sällan skådat slag. Jo, det är något visst med vinter och kyla, men min gubbe tycker inte om vinter och snö, sa den glada damen.

När det var som kallast häromdagen tog han sofflocket i besittning och bad mej väcka honom i slutet av mars ...

Jo, visst finns det anledning att stundtals fly från verkligheten. Mörk nordisk vinter kan för den hopplöst ljusälskande bli en påfrestning som kräver, om inte sofflocket, så dock någon möjlighet att bida sin tid och invänta den gryende våren.

Sanningen är den att just i dessa dagar kan vi glädjas åt ljusets återvändande. I den blå timmen finns ett särskilt ljus i det ögonblick då dagen övergår mot kvällning. Att sedan den alltid pålitlige talgoxen häromdagen prövande sin brånadssång ger hopp om en ny vår.

Hopplösheten får inte råda!

Det slog mej plötsligt när vårt lands politiska elit i veckan drabbade samman i en debatt som sändes direkt via tv. Den regerande alliansen och den rödgröna oppositionen visade klara tecken på osäkerhet, oförmåga att närma sig sanningen.

Som vanligt kännetecknades debattens stämning av iskall ovilja att lägga alla korten på bordet och gemensamt försöka nå lösningar på de många och oerhört komplicerade frågor som pockar på sina svar. Så länge våra folkvalda på båda kanter envisas med att försöka framhålla sig själv som ensam bärare av de rätta lösningarna och dessutom vägrar att svara på relevanta frågor från motståndarsidan känns det politiska klimatet minst sagt vintrigt!

Det är en kyla som man knappast kan göra sig fri ifrån genom att slumra på det allra mest undersköna sofflocket.

Möjligen kan det vara något att fundera över så här alldeles i början på ett nytt decennium, ett år som också innebär att vi ska välja ledning för vårt land genom fria och demokratiska val. Ute i naturen vittnar ljusets återkomst om en ny vår.

Mätte också ett begynnande ljus bli vägledande för det politiska arbetet. Det ljuset heter samförstånd!

OLLE KARLSSON

